

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล
(College of Management Mahidol University)

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

(College of Management Mahidol University)

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2562

.....
นางสาวพัชรัตน์ เรืองศรีมัน
ผู้วิจัย

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พลิศารุ่งเรือง,

Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเกษม กันตามระ,

Ed.D.

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
ดวงพร อาภาศิลป์,

Ph.D.

คณบดีวิทยาลัยการจัดการ

มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
ตรียุทธ พรหมศิริ,

Ph.D.

กรรมการสอบสารนิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พลิศา รุ่งเรือง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเกษม กันตามระ และคุณตรียุทธ พรหมศิริ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำและข้อคิดเห็น ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนงานวิจัยนี้ สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ในการทำวิจัย ครั้งนี้และขอขอบพระคุณบุคลากรของวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่านที่ได้เอาใจใส่ ตลอดจนอำนวยความสะดวกในการดำเนินการต่างๆในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ โดยได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาปริญญาโทของวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลที่ได้สละ เวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดามารดาและญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่ได้ กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ตลอดระยะเวลาในการศึกษา

หากมีสิ่งขาดตกบกพร่องหรือผิดพลาดด้วยประการใดๆ ผู้วิจัยขออภัยไว้ ณ ที่นี้ และขออ้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว และหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ที่สนใจจะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการต่อไป

พัทธนันท์ เรืองศรีมัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (College of Management Mahidol University)

ENTREPRENEURIAL INTENTIONS OF MASTER'S DEGREE STUDENTS AT COLLEGE OF MANAGEMENT MAHIDOL UNIVERSITY

พัทธนันท์ เรืองศรีมัน 6050065

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พลิศา รุ่งเรือง, Ph.D., ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเกษม กันตามระ, Ed.D., ตริยुทธ พรหมศิริ, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกับการความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยศึกษาใน 2 ประเด็นหลัก คือ ปัจจัยส่วนบุคคล, ปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน และใช้วิธีวิจัยคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาถึงข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 340 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก และนำมาทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่า กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ สำหรับข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ระบุว่าเนื่องจากการขาดเงินทุนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ดังนั้นผู้บริหารจึงควรสนับสนุนให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ศึกษาในสาขาการเป็นผู้ประกอบการในสถาบันการศึกษาต่างๆ, ควรสนับสนุนให้หน่วยงานต่างๆจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการเป็นเจ้าของกิจการ รวมไปถึงการให้ความรู้รายละเอียดต่างๆในเชิงปฏิบัติที่จำเป็นต่อการเริ่มต้นกิจการ เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม และควรให้ความสำคัญในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้มากขึ้น โดยการจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เช่น การจัดทำโครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start up) เป็นต้น

คำสำคัญ : ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน นักศึกษาระดับปริญญาโท

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญตาราง	จ
สารบัญรูปภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	21
บทที่ 4 ผลงานวิจัย	28
บทที่ 5 อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก	48
ภาคผนวก ก	49
ภาคผนวก ข	53

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า	
1.1	แสดงจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ ปี 2550 – 2560 (มกราคม – ธันวาคม)	2
1.2	แสดงหลักเกณฑ์ลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	7
2.1	แสดงสรุปผลงานวิจัยขององค์กรทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน	12
4.1	แสดงภาพรวมของผู้ทำแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์	28
4.2	แสดงผลการวิเคราะห์ห้อยู่ประกอบ	31
4.3	แสดงค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha coefficient ของแบบสอบถาม	33
4.4	แสดงการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)	34
4.5	แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)	35
4.6	แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย	36
4.7	แสดงข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	37

สารบัญรูปร่าง

รูปร่าง	หน้า
1.1 แสดงจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ ปี 2550 – 2560 (มกราคม – ธันวาคม)	2
2.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	18

บทที่ 1

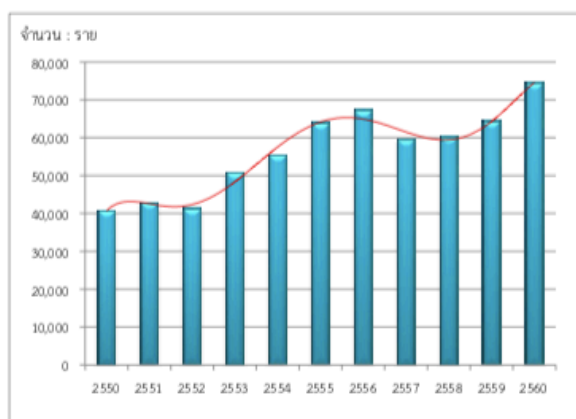
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี ที่ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2559 พบว่า ส่วนหนึ่งของเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาได้กำหนดให้ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิต และให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี 2579 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

แสดงให้เห็นว่าภาครัฐให้ความสำคัญกับการมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่ และการเป็นสังคมผู้ประกอบการ รวมไปถึงการมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง เมื่อศึกษาตัวเลขของจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ในประเทศไทยจากข้อมูลการจดทะเบียนธุรกิจเดือนธันวาคม โดยพิจารณาจากแผนภูมิย้อนหลัง 10 ปีที่ผ่านมา ระหว่างปี พ.ศ. 2550 – 2560 ดังภาพที่ 1 พบว่าจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปีที่ผ่านมา มีจำนวน 74,517 ราย จากปี พ.ศ. 2550 ที่มีจำนวนเพียง 40,749 ราย เพิ่มขึ้น 82.87% ตามตารางที่ 1

ภาพที่ 1.1 แสดงจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ ปี 2550 – 2560 (มกราคม – ธันวาคม)

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2561)

ตารางที่ 1.1 แสดงจำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ ปี 2550 – 2560 (มกราคม – ธันวาคม)

เดือน ปี	หน่วย : ราย												รวม	เฉลี่ยต่อเดือน
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.		
2560	6,279	5,751	6,772	4,783	5,832	6,525	5,979	7,159	6,532	6,003	6,597	6,305	74,517	6,210
2559	5,749	5,598	6,176	3,987	4,366	5,916	4,919	6,200	6,076	5,092	5,799	4,410	64,288	5,357
2558	5,980	5,631	5,698	4,564	4,523	5,161	5,388	4,912	5,302	5,231	4,520	3,237	60,147	5,012
2557	5,317	4,854	5,248	4,265	4,583	5,199	5,592	5,204	6,079	5,384	4,422	3,321	59,468	4,956
2556	8,184	5,736	5,753	4,781	6,175	5,753	6,403	6,330	5,622	5,262	4,397	2,906	67,302	5,609
2555	5,087	5,747	5,431	4,041	4,906	4,844	5,621	5,584	5,472	6,114	6,458	4,540	63,845	5,320
2554	5,307	5,091	5,742	5,098	4,862	5,432	4,746	5,014	5,094	3,523	2,940	2,550	55,399	4,617
2553	4,644	4,496	4,705	3,487	3,502	4,321	3,825	4,447	4,959	4,520	4,758	3,112	50,776	4,231
2552	3,305	3,311	3,633	2,526	2,978	3,628	3,961	3,764	4,468	3,747	3,469	2,453	41,243	3,437
2551	4,374	3,899	3,839	3,197	3,228	3,788	4,353	3,925	3,919	3,639	2,703	1,912	42,776	3,565
2550	3,869	3,614	4,061	2,766	3,079	3,726	3,449	3,787	3,329	3,697	3,380	1,992	40,749	3,396
เฉลี่ย	5,281	4,884	5,187	3,954	4,367	4,936	4,931	5,121	5,168	4,747	4,495	3,340		

จัดตั้งสูงสุดในรอบ 11 ปี

จัดตั้งสูงสุดในรอบปี

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2561)

นอกจากนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ภาครัฐได้จัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และการเป็นสังคมผู้ประกอบการ รวมไปถึงการมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ที่เข้มแข็ง อาทิ

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ได้จัดทำโครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start up) เพื่อพัฒนาและส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการให้ยั่งยืน พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และยกระดับสู่ SME 4.0 โดยเชื่อมโยงหน่วยงานส่งเสริมผู้ประกอบการ ในการให้องค์ความรู้ ให้คำปรึกษา การดำเนินงานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตามความเหมาะสม อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในการก้าวสู่

สังคมผู้ประกอบการต่อไป (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2561)

กรมสรรพากร อาศัยอำนาจตามประมวลรัษฎากรออกกฎหมายเพื่อสนับสนุน และส่งเสริมธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises = SMEs) ซึ่งเป็นประเภทธุรกิจที่มีจำนวนมากในประเทศไทย เช่น การลดอัตราภาษีเงินได้ การยกเว้นภาษีเงินได้ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง เป็นต้น (กรมสรรพากร, 2561)

บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง จัดตั้งขึ้นตาม “พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. 2534” มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบผ่านกลไกการค้าประสิณเชื่อ สร้างความเชื่อมั่นให้สถาบันการเงินในการอนุมัติสินเชื่อมากขึ้น เพิ่มโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพ แต่ขาดหลักประกันหรือหลักประกันไม่เพียงพอ ให้ได้รับวงเงินที่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กมีมากกว่า 90% ของจำนวนทั้งหมดในประเทศไทย (บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม, 2561)

อย่างไรก็ตามธุรกิจ SMEs ในประเทศไทยก็ยังมีปัญหาหลายประการ เช่น ด้านการตลาด ขาดแหล่งเงินทุน ด้านแรงงาน เทคโนโลยีการผลิต ขีดจำกัดด้านการบริหารและจัดการ ปัญหาด้านการส่งเสริมของรัฐและเอกชน ปัญหาด้านการให้บริการของรัฐ และการรับรู้ข่าวสาร ดังนั้นการให้ความสำคัญกับธุรกิจ SMEs จึงมีความสำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพราะเป็นปัญหาพื้นฐานของภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่แท้จริงและเป็นอุตสาหกรรมสนับสนุนด้วยหรือ เมื่อธุรกิจ SMEs อยู่รอดและเติบโตได้ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่แท้จริง (Real Sector) ก็จะสามารถอยู่รอดได้เช่นกัน

เนื่องจากปัจจุบันกิจการประเภท SMEs ของไทย คิดเป็น 95% ของธุรกิจทั้งหมด และมีการจ้างงานกว่า 50 % ของธุรกิจทั้งหมด SMEs จึงมีส่วนสำคัญต่อการสร้างงาน สร้างรายได้ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาธุรกิจขนาดใหญ่ต่อไป อย่างไรก็ตาม ธุรกิจ SMEs ของไทย ก็ยังมีปัญหาหลายประการ ซึ่งพอจะสรุปได้ 8 ประการใหญ่

1) การขาดซึ่งจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ (Lack of Entrepreneurship) การเป็นผู้ประกอบการจะต้องมีคุณสมบัติหลายประเภท เช่น ความเป็นผู้นำ การกล้าได้กล้าเสีย ต้องเป็นนายของตัวเอง การรักความท้าทาย รักความเป็นอิสระ มีระเบียบวินัยในตัวเองสูง

2) การจัดการและการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ ความสามารถในการจัดการองค์กร การเงิน การบัญชี การตลาด บุคลากร ซึ่งถือเป็นหัวใจหลักของ SMEs

3) การขาดบุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญ ธุรกิจ SMEs มักจะเริ่มต้นจากความถนัดหรือความชำนาญเฉพาะด้านของผู้ประกอบการนั้น ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งและดำเนินต่อไปจนกว่าจะเริ่มเข้าที่เข้าทาง

4) การขาดแรงงานที่มีฝีมือ (Skilled Worker) คือ จุดเริ่มต้นของคุณภาพสินค้า ซึ่งพนักงานที่มีฝีมือจะต้องได้รับการฝึกฝน ดังนั้นผู้ประกอบการรายใหม่จึงต้องสร้างและสงวนแรงงานเหล่านี้ให้ได้

5) ต้นทุนการผลิตสูง การจัดการที่ไม่ดี การผลิตที่ขาดประสิทธิภาพ ไม่มีการใช้เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีเข้ามาช่วยจะทำให้ต้นทุนของสินค้าสูง ซึ่งนำไปสู่การเสียเปรียบในเชิงการค้ากับคู่แข่ง

6) การแข่งขันสูง สภาพการเศรษฐกิจและแข่งขันในปัจจุบันเป็นสาเหตุให้เกิดการแข่งขันกันสูงมาก เพื่อความอยู่รอดของธุรกิจของตนเอง ดังนั้นผู้ประกอบการหน้าใหม่ที่เข้ามาในตลาดที่มีการแข่งขันกันสูงจึงมีความยากลำบากในการดำเนินธุรกิจ

7) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่ำ การบริหารจัดการการผลิตไม่เหมาะสม ทำให้เกิดสูญเสียในการผลิต ผลผลิตต่ำ ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งนำไปสู่สินค้าไม่มีคุณภาพ และไม่สามารถแข่งขันได้

8) ปัญหาของระบบราชการก็เป็นที่ทราบกันคืออยู่ทั่วไปว่า ปัญหาด้านเอกภาพและการประสานงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมพัฒนา SMEs ก็ต้องมีความสำคัญด้วย ดังนั้นเมื่อเราได้ทราบปัญหาหลักของธุรกิจ SMEs แล้ว ก็จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การพัฒนาแก้ไขใหม่สำหรับ SMEs ต่อไป (บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม, 2561)

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ดำเนินการเปิดสอนการจัดการมหาบัณฑิต เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียน และเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด โดยมุ่งเน้นการนำหลักการที่เป็นทฤษฎีมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน

สาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรม ที่วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นการเรียนรู้ของผู้ประกอบการไทยที่จะก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจใหม่ที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ระบบการผลิต และสิ่งแวดล้อมของโลก สาขานี้ได้ถูกออกแบบมา เพื่อพัฒนาระบบความคิดทางธุรกิจที่ใช้เหตุผล การสร้างมุมมองใหม่ให้กับธุรกิจ และทักษะในการจัดการธุรกิจที่จำเป็นด้วยการลงมือปฏิบัติ

ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพื้นฐานความเป็นผู้ประกอบการ การสร้างแรงบันดาลใจในการเริ่มต้นธุรกิจการพัฒนาแนวคิดธุรกิจที่อาศัยนวัตกรรมเป็นเครื่องมือ และวิเคราะห์โอกาสใหม่ ๆ ทางธุรกิจ การนำความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้าง

ธุรกิจ และพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการธุรกิจใหม่ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การเข้าหาแหล่งความรู้ การกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจ การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ การตลาดสำหรับธุรกิจใหม่ การวางแผนการเงินและการลงทุน การเข้าหาแหล่งทุน กฎหมายธุรกิจ การจัดการทรัพย์สินทางปัญญา และการสร้างทีมที่จะนำธุรกิจไปสู่เป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

สาขานี้จึงเหมาะสำหรับผู้ที่มีความต้องการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเริ่มต้นใหม่ด้านนวัตกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและย่อม (SMEs) ที่มีความต้องการพัฒนาไปสู่ธุรกิจนวัตกรรม เพื่อการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเริ่มต้นใหม่ที่มุ่งเน้นด้านนวัตกรรม (Innovative Startup) และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและย่อมที่มุ่งเน้นด้านนวัตกรรม (Innovative SMEs) (วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2561)

แสดงให้เห็นว่าวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ให้ความสำคัญของการผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และยังเป็นการสนับสนุนให้เกิดการมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่ และการเป็นสังคมผู้ประกอบการ รวมไปถึงการมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว

1.2 คำถามงานวิจัย

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาในประเด็นเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (College of Management Mahidol University) และมีคำถามงานวิจัย ดังนี้

1. ทักษะต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถ ในการควบคุมพฤติกรรม ส่งผลต่อการต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลหรือไม่
2. ข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลคืออะไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้สอดคล้องกับคำถามงานวิจัยดังกล่าว ในการศึกษาปัจจัยทางด้านทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ที่

ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้วิจัยจึงได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

2. เพื่อศึกษาข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งศึกษาเฉพาะความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งในการวิจัยนี้จะหมายถึง สิ่งบ่งชี้เพื่อใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 1) ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ 2) บรรทัดฐานทางสังคม และ 3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาโทของวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 1,562 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2561)

2. ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย ใช้เวลาทั้งสิ้น 4 เดือน (กันยายน 2561 – ธันวาคม 2561)

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายของงานวิจัยดังกล่าว เพื่อให้ทราบถึงทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม รวมไปถึงข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มโอกาสในการจัดระเบียบธุรกิจจัดตั้งใหม่ที่ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่สนับสนุนให้เกิดการมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่ และการเป็นสังคมผู้ประกอบการ รวมไปถึงการมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ที่เข้มแข็ง

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

SMEs (Small and Medium Enterprises) คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีความหมายรวมถึงอุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing) กิจการค้าส่งและค้าปลีก (Wholesale and Retail) และกิจการบริการ (Service) ซึ่งเกณฑ์ในการจัดอุตสาหกรรม เป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ กลาง หรือ เล็กนั้นมีหลายวิธี แต่โดยทั่วไปจะใช้ จำนวนคนงาน (ขนาดการจ้างงาน) จำนวนเงินลงทุน มูลค่าทรัพย์สิน จำนวนยอดขาย หรือรายได้เป็นเกณฑ์ (บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม, 2561)

ลักษณะ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 สรุปได้ตามตารางที่ 1.2 ดังนี้

ตารางที่ 1.2 แสดงหลักเกณฑ์ลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

ที่มา: กรมสรรพากร (2561)

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

2.1 ความหมายของผู้ประกอบการ

พจนานุกรมฉบับเว็บสเตอร์ (Webster Dictionary, 2000) ได้ให้ความหมายไว้กว้าง ๆ ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์กรธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไร ส่วนความหมายในทางวิชาการนั้น ได้มีการให้คำจำกัดความไว้คล้าย ๆ กัน ดังนี้

คณีย์ เทียนพุดิ (2531) กล่าวว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่ริเริ่ม และดำเนินกิจการด้วยตนเอง

ชูชัย สมितिไกร (2547) ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลผู้จัดตั้งและบริหารวิสาหกิจของตนเอง โดยมีอิสระและความเสี่ยงในการประกอบการ รวมทั้งโอกาสในการทำกำไรจากวิสาหกิจนั้น

ศุสดี รุมาคม (2540) ได้ให้ความหมายว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์กรธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงภัยเพื่อหวังผลกำไร เป็นผู้จัดระเบียบและดำเนินธุรกิจขนาดย่อมเพื่อกำไร และความพอใจด้านจิตวิทยา เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม

ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์กรธุรกิจโดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังผลกำไรและความพอใจด้านจิตวิทยา โดยที่เป็นผู้ริเริ่ม จัดระเบียบ และดำเนินกิจการด้วยตนเองอย่างมีอิสระที่มีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) หมายถึง สภาวะทางจิตใจ ใฝ่ใจ ต้องการที่จะประกอบกิจการด้วยตนเองในอนาคต (ณัฐวุฒิ วิเศษ, 2554)

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง สภาวะทางจิตใจของบุคคลที่บ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2552)

กล่าวโดยสรุป ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention) หมายถึง สภาวะทางจิตใจ ใฝ่ใจของบุคคลที่บ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเองในอนาคต

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ทฤษฎีที่สำคัญ คือ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ของ Ajzen (1991) ตามแนวคิดของทฤษฎีนี้ พฤติกรรมทุกชนิดที่จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้า สามารถทำนายได้จากความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ทั้งนี้มีตัวแปรสามประการที่เป็นองค์ประกอบของความตั้งใจ ได้แก่ (ซูชัย สมितिไกร, 2547)

1. ทศนคติต่อการกระทำนั้น (attitude toward a given behavior) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการกระทำนั้น และรวมถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นตามมาด้วย

2. บรรทัดฐานทางสังคม (social norms) หมายถึง การรับรู้ว่าคุณค่าคนอื่นซึ่งมีความสำคัญ เช่น พ่อแม่ คู่สมรส เป็นต้น มีความเห็นด้วยต่อการกระทำนั้นมากน้อยเพียงไร

3. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control) หมายถึง บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณค่าตนเองมีความสามารถในการควบคุมการกระทำนั้น ๆ ได้มากน้อยเพียงไร

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ

ทัศนคติ หมายถึง ระเบียบของแนวคิด ความเชื่อ อุดมคติ และสิ่งจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยเฉพาะ การจัดระเบียบดังกล่าวจะมีลักษณะที่รวมตัวขึ้นหลังจากที่ได้มีการประเมินเป็นแนวโน้มไปในทางใดทางหนึ่งเสมอ (อดุลย์ จาตุรงค์กุล, 2543) ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติ ดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรม (Culture)
2. ครอบครัว (Family)
3. กลุ่มเพื่อน (Social Group)
4. บุคลิกภาพ (Personality)

นิว คอมบี้ (New Comb, 1991) อ้างอิงใน สุกัญญา โฆวิไลกุล (2547) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคล ขึ้นอยู่กับลักษณะและสิ่งแวดล้อมที่บุคคลได้รับ อาจแสดงออกมาทางพฤติกรรมใน 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) แสดงออกในลักษณะพึงพอใจและเห็นด้วยหรือชอบ จะทำให้บุคคลอยากจะทำ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น

2. ทศคติทางลบ (Negative Attitude) แสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจและไม่เห็นด้วยหรือไม่ชอบ จะทำให้บุคคลเกิดความเบื่อหน่าย ซิงซัง ต้องการหนีให้ห่างไกลจากสิ่งนั้น

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม

บรรทัดฐานทางสังคม คือ การรับรู้เกี่ยวกับความคาดหวังของสมาชิกในกลุ่มที่มีต่อตนเอง สมาชิกในกลุ่ม หมายถึง พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อน คู่สมรส และบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อบุคคลนั้น บุคคลที่มีความสำคัญเหล่านี้มีความคาดหวังว่าสมาชิกในกลุ่มจะมีการกระทำต่างๆที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานของกลุ่ม ซึ่งจะทำให้บุคคลรู้สึกไม่สบายใจ หากกระทำตนเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานนั้น (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2552)

คอร์แมน (Korman) อ้างถึงในซูซีย์ สมิตธิไกร (2547) ได้สรุปว่า ความคิดเห็นของบุคคลที่มีความสำคัญจะเป็นสิ่งบุคคลใช้เป็นแนวทางในการประเมินสถานการณ์ต่างๆ ถ้างานที่บุคคลสามารถตอบสนองความต้องการหรือความคาดหวังของบุคคลที่มีความสำคัญเหล่านั้น บุคคลนั้นจะรู้สึกพึงพอใจในงานที่ทำ แต่หากงานนั้นไม่สามารถตอบสนองความคาดหวังของบุคคลสำคัญได้ บุคคลนั้นก็จะรู้สึกไม่พึงพอใจในงาน และส่งผลให้เกิดการตัดสินใจที่จะไม่ทำงานต่อไป ดังนั้น ความคาดหวังของบุคคลที่มีความสำคัญจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (เช่น ประเทศไทย) ครอบครัวจัดเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจของบุคคล และการสนับสนุนจากบุคคลที่มีความสำคัญ ก็มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

การรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพซึ่งปัจจัยการรับรู้ประกอบด้วย ประสาทสัมผัสและปัจจัยทางจิตคือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ เป็นต้น

การรับรู้ (Perception) Mowen และ Minor อ้างถึงใน กรองแก้ว รัตนจันทร์ (2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเปิดรับต่อข้อมูลข่าวสารตั้งใจรับข้อมูลนั้นและทำความเข้าใจความหมาย

บุษบา สุธีธร (2548) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ ว่าเป็นกระบวนการเลือกรวบรวม และแปลผล หรือตีความสารสนเทศ ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่ผ่านการรับสัมผัสด้วยประสาทสัมผัส

ทั้ง 5 การรับรู้เป็นส่วนกำหนดกรอบแนวคิดของมนุษย์ในการประเมินสิ่งใด ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยได้อธิบายถึงกระบวนการรับรู้ใน 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเกิดการกระตุ้นที่ประสาทสัมผัส (Sensory Stimulation Occurs) ได้แก่การรับจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 อันได้แก่ การได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้ชิม และได้สัมผัสทางผิวหนัง
2. ขั้นการรวบรวมและเรียบเรียงเพื่อประมวลสิ่งเร้า เป็นขั้นตอนการประมวลผลสิ่งที่รับสัมผัสตามการใช้หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม
3. ขั้นการแปลผลการประเมินผล คือการให้ความหมายของสิ่งเร้า นั้น ๆ เป็นการให้ความหมายโดยใช้ปัจจัยต่างๆเข้ามาประเมินต่อสิ่งนั้นๆ ได้แก่ ปัจจัยหลัก 7 ประการ คือ
  - สิ่งนั้นๆ สอดคล้องกับประสบการณ์ที่บุคคลมี
  - สอดคล้องกับความเชื่อและการคาดการณ์ หรือการทำนายไว้ล่วงหน้า
  - ปัจจัยการเลือกสรร กลั่นกรอง เลือกรับรู้สิ่งที่พอใจ
  - ปัจจัยเรื่องการรับรู้หรือความประทับใจสิ่งนั้นที่เกิดขึ้นก่อนและหลัง
  - สอดคล้องกับทัศนคติหรือความคิดที่มีอยู่
  - ปัจจัยเรื่องภาพฝังใจ หรือทัศนคติแบบเหมารวม
  - ปัจจัยจากกระบวนการหาเหตุผล เพื่ออธิบายและเข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการ

การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาจากงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการจะใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) เพื่อใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในกลุ่มประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย ส่วนกรณีศึกษาสำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาโทนั้น พบว่ายังมีจำนวนงานวิจัยที่ได้รับการศึกษาอยู่น้อย รวมไปถึงยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาถึงข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตามสามารถสรุปงานวิจัยที่ผ่านมา ตามตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงสรุปผลงานวิจัยขององค์กรทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน

ผู้วิจัย (ปี)	ชื่องานวิจัย	กลุ่มประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	ผลการศึกษา
ชูชัย สมิทธิไกร (2547)	ศึกษาภาพการเป็น ผู้ประกอบการของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยไทย	นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีสุดท้ายที่กำลังศึกษา อยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 7 แห่ง รวม 3,154 คน	1) นักศึกษามหาวิทยาลัยไทยโดย ภาพรวมมีศึกษาภาพการเป็น ผู้ประกอบการอยู่ในระดับปาน กลางค่อนข้างสูง 2) นักศึกษาที่มี เพศและเรียนกลุ่มวิชาที่แตกต่าง กัน มีศึกษาภาพการเป็น ผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน 3) นักศึกษามีประสบการณ์การ ประกอบธุรกิจ รายได้ต่อเดือน ของครอบครัว และอาชีพของ บิดา/มารดาที่แตกต่างกัน มี ศึกษาภาพการเป็นผู้ประกอบการ แตกต่างกัน และ 4) ทักษะคิดต่อ การเป็นผู้ประกอบการ บรรทัด ฐานทางสังคม และการรับรู้ความ เป็นไปได้ในการเป็น ผู้ประกอบการ สามารถร่วมกัน พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยไทยได้
เกศินี จุฑาวจิตร (2552)	ศึกษาภาพและความ ตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม ในภาวะ วิกฤติ เศรษฐกิจ 2551	นักศึกษามหาวิทยาลัยราช ภัฏนครปฐม ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ปี การศึกษา 2551 จำนวน 385 คน	1) นักศึกษามีความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการอยู่ในระดับ ค่อนข้างน้อย 2) ศึกษาภาพการเป็น ผู้ประกอบการของนักศึกษายู่ใน ระดับปานกลาง 3) นักศึกษาที่มี รายได้สุทธิของครอบครัว และ ประสบการณ์การประกอบธุรกิจ ต่างกัน มีศึกษาภาพการเป็น ผู้ประกอบการแตกต่างกัน ส่วน นักศึกษามีเพศ คณะที่ศึกษา และอาชีพหลักของครอบครัว

ตารางที่ 2.1 แสดงสรุปผลงานวิจัยขององค์กรทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

			ต่างก็มีศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน และ 4) ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้
ศิริพร ขาวิชัย (2552)	ความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้	นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีสุดท้ายของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำแนกได้เป็น 4 วิชา ดังนี้ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ และสาขาวิชาการบัญชี จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 343 คน	สาขาวิชาศึกษา, อาชีพของบิดาและมารดา, ประสบการณ์ในการหารายได้ด้วยตนเอง, และประสบการณ์ในการฝึกอบรม หลักสูตรการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา นอกจากนี้ นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ และมีความต้องการให้คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพิ่มรายวิชาที่เน้นการเป็นผู้ประกอบการ และส่งนักศึกษาไปฝึกงานกับผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ และต้องการให้หน่วยงานของภาครัฐ จัดหาแหล่งเงินทุนอัตราดอกเบี้ยต่ำและให้การสนับสนุนด้านข้อมูลทางการตลาดแก่นักศึกษาที่ต้องการเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการ
ณัฐวุฒิ วิเศษ (2554)	คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สาขาการเป็นผู้ประกอบการ	นักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีและต่อเนื่อง ทุกชั้นปี จาก 2	1) ภูมิหลังที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 13 ด้านแตกต่างกัน โดยที่เพศ อายุ อาชีพ

ตารางที่ 2.1 แสดงสรุปผลงานวิจัยขององค์กรทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

	ในเขต กรุงเทพมหานคร	สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในจังหวัด กรุงเทพมหานคร คือ มหาวิทยาลัยหอการค้า ไทย และมหาวิทยาลัย กรุงเทพ จำนวน 200 คน	ของบิดา มารดา และรายได้เฉลี่ย ต่อครอบครัวมีผลคุณลักษณะการ เป็นผู้ประกอบการ 2) ภูมิหลังที่ แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่ จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน โดยที่เพศ อาชีพของบิดา มารดา และรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวมี ผลต่อความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการ
ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558)	คุณลักษณะของการ เป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับ ปริญญาโทด้าน บริหารธุรกิจในเขต กรุงเทพมหานคร	นักศึกษาระดับปริญญา โทด้านบริหารธุรกิจที่ กำลังศึกษาอยู่ ณ ปัจจุบัน ในเขตกรุงเทพมหานคร จาก มหาวิทยาลัยที่มี ชื่อเสียง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์ (NIDA) เป็น จำนวนทั้งสิ้น 200 ตัวอย่าง	คุณลักษณะของการเป็น ผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ของนักศึกษาระดับ ปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจใน เขตกรุงเทพมหานคร ไม่ได้มี ความแตกต่างกันระหว่าง นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยที่ศึกษา, ประสบการณ์ในการทำงาน, และ รายได้ต่อเดือน ในขณะที่อาชีพ ของนักศึกษา ประสบการณ์ใน การทำธุรกิจของบิดามารดา, และ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจของ นักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อ คุณลักษณะของการเป็น ผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ที่แตกต่างกัน
อนงค์ รุ่งสุข (2559)	ปัจจัยที่มีผลต่อ ความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการของ นักศึกษา คณะ บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย	นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 4 ทุกสาขาวิชา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตนโกสินทร์ ทั้ง 3 พื้นที่คือ พื้นที่	1) ปัจจัยด้านลักษณะบุคลิกภาพ, ด้านเจตคติในการเป็น ผู้ประกอบการ, ด้าน บรรทัดฐาน ทางสังคม, ด้านการรับรู้ ความสามารถในการควบคุม พฤติกรรม, ด้านการศึกษาสู่การ

ตารางที่ 2.1 แสดงสรุปผลงานวิจัยขององค์กรทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

	<p>เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์</p>	<p>สาขานวัตกรรม พื้นที่วังไกลกังวล และ พื้นที่บึงพิตรพิมุข จักรวรรดิ ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 ตัวอย่าง</p>	<p>เป็นผู้ประกอบการ มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ และด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม สามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจได้</p>
<p>มารยาท โยทองยศ, ทรงวาด สุขเมืองมา (2559)</p>	<p>ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ</p>	<p>นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน</p>	<p>ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงสุดโดยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม รองลงมาคือ บรรทัดฐานทางสังคมมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทางอ้อมผ่านทางทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และท้ายสุดคือ</p>

ตารางที่ 2.1 แสดงสรุปผลงานวิจัยขององค์กรทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน (ต่อ)

			การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ
จากรุวรรณ ชุติลปี (2559)	ศึกษาภาพในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเมื่อสังคมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 200 คน	1) นักศึกษามีศึกษาภาพในการเป็นผู้ประกอบการเมื่อสังคมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาองค์ประกอบย่อยของศึกษาภาพในการเป็นผู้ประกอบการพบว่า นักศึกษามีคุณลักษณะ ทักษะ ทักษะพื้นฐานทางสังคม และการรับรู้ความเป็นไปได้ในการประกอบการอยู่ในระดับสูง แต่มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาที่มีเพศหลักสูตรการศึกษา และการประกอบกิจการของครอบครัวแตกต่างกัน มีศึกษาภาพในการเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน และประสบการณ์การทำงานระหว่างกำลังศึกษาแตกต่างกัน มีศึกษาภาพในการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน และ 3) ตัวแปรหลักสูตรการศึกษาและตัวแปรการประกอบกิจการของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับศึกษาภาพในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยการใ้ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (มารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา, 2559; อนงค์ รุ่งสุข, 2559; ชูชัย สมितिไกร, 2547) บรรทัดฐานทางสังคม (มารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา, 2559; อนงค์ รุ่งสุข, 2559; ชูชัย สมितिไกร, 2547) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (อนงค์ รุ่งสุข, 2559) และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (มารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา, 2559) มีผลต่อหรือมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (อนงค์ รุ่งสุข, 2559; มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา, 2559)

และยังสามารถนำทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการและบรรทัดฐานทางสังคม มาใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ร่วมกับ การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (อนงค์ รุ่งสุข, 2559) การรับรู้ความเป็นไปได้ในการเป็นผู้ประกอบการ (ชูชัย สมितिไกร, 2547) และการรับรู้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2552)

นอกจากนี้ยังมีบางงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ เช่น ลักษณะบุคลิกภาพ (อนงค์ รุ่งสุข, 2559) การศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ (อนงค์ รุ่งสุข, 2559) ภูมิหลัง เช่น เพศ อาชีพของบิดา มารดา และรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว (ณัฐวุฒิ วิเศษ, 2554)

นอกจากนี้ ยังพบว่างานวิจัยในอดีตมีการศึกษาในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการ ได้แก่ ความต้องการเป็นผู้ประกอบการ และศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการ ดังนี้

การศึกษาความต้องการเป็นผู้ประกอบการ ของ ศิริพร ยาวิชัย (2552) พบว่าสาขาวิชาศึกษา อาชีพของบิดาและมารดา ประสบการณ์ในการหารายได้ด้วยตนเอง และประสบการณ์ในการฝึกอบรมหลักสูตรการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการ

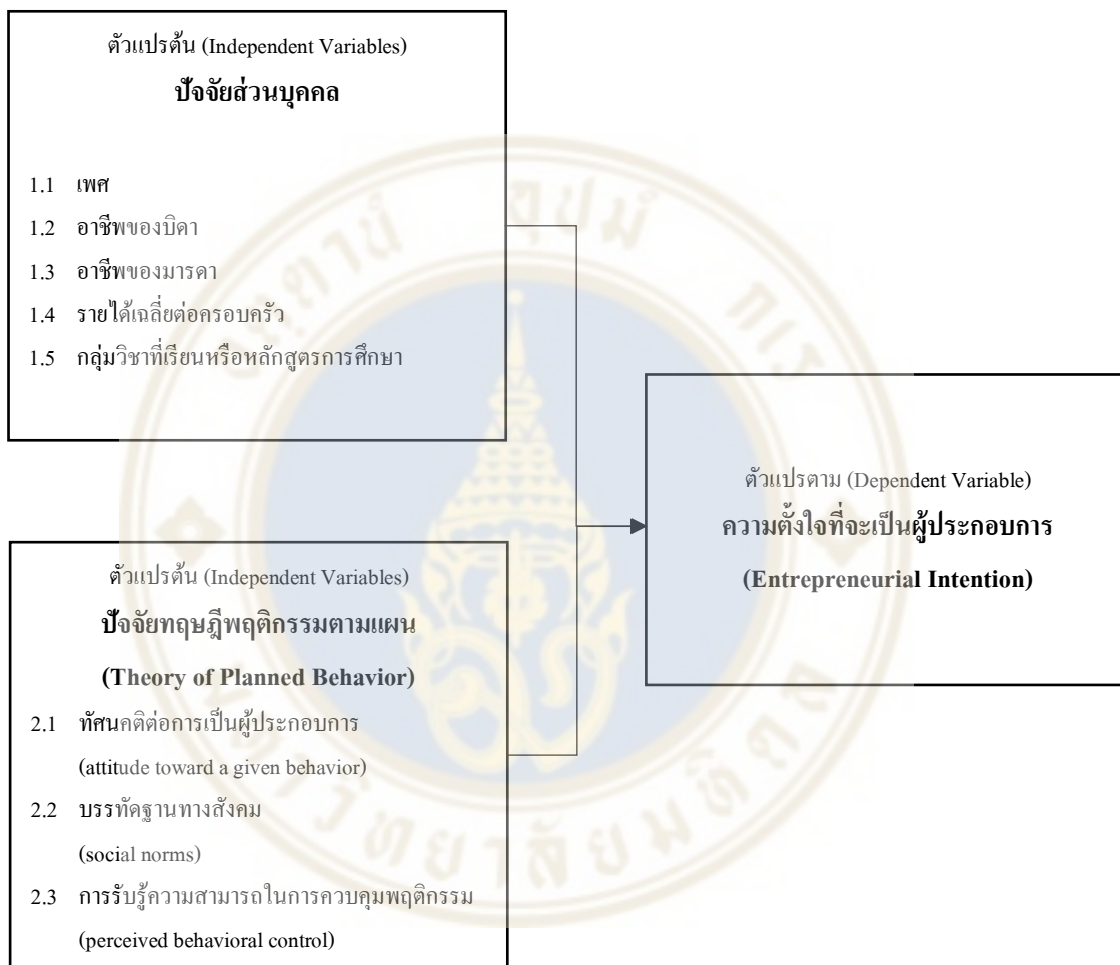
การศึกษาของชูชัย สมितिไกร (2547) และจารุวรรณ ชูศิลป์ (2559) พบว่า ประสบการณ์การประกอบธุรกิจ (ชูชัย สมितिไกร, 2547) รายได้ต่อเดือนของครอบครัว (ชูชัย สมितिไกร, 2547) อาชีพของบิดา/มารดา (ชูชัย สมितिไกร, 2547) และการประกอบกิจการของครอบครัว (จารุวรรณ ชูศิลป์, 2559) มีความสัมพันธ์ต่อศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการ

2.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ตามภาพที่ 2.1 ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

ในลำดับถัดไปจะเป็นการทบทวนวรรณกรรมผลการวิจัยที่พบในตัวแปรแต่ละตัว และสมมติฐานของตัวแปรดังกล่าวที่ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกเพื่อใช้ในการศึกษาคั้งนี้

2.7.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบว่า Wang Wong และ Lu (2001 อ้างถึงใน ณัฐวุฒิ วิเศษ, 2554) ตัวแปรด้านทัศนคติ สามารถทำนายการรับรู้ความน่าปรารถนาในการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้ความเป็นไปได้ในการเป็นผู้ประกอบการได้ดีกว่าตัวแปรข้อมูลทางประชากร (ประกอบด้วย เพศ อาชีพของบิดามารดา สัญชาติ และรายได้ของครอบครัว) ในขณะที่ การศึกษาของณัฐวุฒิ วิเศษ (2554) พบว่า ภูมิหลัง เช่น เพศ อาชีพของบิดา มารดา และรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ในขณะที่ชูชัย สมितिไกร (2547) และจรรุวรรณ ชูศิลป์ (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการ

ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอว่า

H1: เพศมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

H2: อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

H3: อาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

H4: รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

นอกจากนี้งานวิจัยพบว่า ทัศนคติของนักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการได้เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น หลังจากได้รับการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ การได้รับประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ ยังมีอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้ความน่าปรารถนาและการรับรู้ความเป็นไปได้ของการเป็นผู้ประกอบการ (Peterman and Kennedy (2003) อ้างถึงใน จรรุวรรณ ชูศิลป์, 2559)

อย่างไรก็ตามในประเด็นเกี่ยวกับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการ ผู้วิจัยพบผลการศึกษที่แตกต่างกัน คือ ผลการศึกษาของ จรรุวรรณ ชูศิลป์ (2559) ได้พบว่า หลักสูตรการศึกษามีความสัมพันธ์กับศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการในขณะที่ผลการวิจัยของ ชูชัย สมितिไกร (2547) ที่พบว่า กลุ่มวิชาที่เรียนไม่มีความสัมพันธ์ต่อศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการอีกด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอว่า

H5: กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

2.7.2 ปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior)

2.7.2.1 ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา ผลการศึกษาในแต่ละงานวิจัยมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันคือ ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะ

เป็นผู้ประกอบการสูงสุดทั้งทางตรงและทางอ้อม (มารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา, 2559) อีกทั้งยังสามารถใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ ตามการศึกษาของ ชูชัย สมितिไกร (2547), เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) และ อนงค์ รุ่งสุข (2559)

ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอว่า

H6: ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

2.7.2.2 บรรทัดฐานทางสังคม จากการศึกษา พบว่า บรรทัดฐานทางสังคม ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และยังสามารถใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ (ชูชัย สมितिไกร, 2547; เกศินี จุฑาวิจิตร, 2552; อนงค์ รุ่งสุข, 2559) โดยจากการศึกษาของมารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา (2559) แสดงให้เห็นว่าบรรทัดฐานทางสังคมมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทางอ้อมผ่านทางทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ

ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอว่า

H7: บรรทัดฐานทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

2.7.2.3 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม จากการศึกษาของอนงค์ รุ่งสุข (2559) พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และยังสามารถนำมาใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ และจากการศึกษาของมารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา (2559) แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอว่า

H8: การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นงานวิจัยทั้งในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีรูปแบบเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยผู้วิจัยได้ข้อมูลรายชื่อรายชื่อนักศึกษาปริญญาโท จากฝ่ายทะเบียนนักศึกษา มีจำนวนทั้งหมด 1,562 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2561)

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มาจากการกำหนดขนาดกลุ่ม โดยใช้สูตรการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากรจาก Yamane (1970) เพราะสามารถบอกถึงจำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่ต้องเก็บมาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย} \end{aligned}$$

$$e = \frac{\text{(จำนวนนักศึกษาปริญญาโททั้งหมด 1,562 คน)}}{\text{ระดับความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้}} \\ \text{(นิยมใช้ } e = 0.05\text{)}$$

โดยนำไปแทนค่าดังนี้

$$n = \frac{1,562}{1+(1,562)(0.05)^2}$$

$$n = 318.45 \approx 319 \text{ คน}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจะทำการเก็บขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 319 คน

3.2.3 การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Nonprobability) แบบ Convenient Sampling Technique ซึ่งทำให้ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ระยะเวลา การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทำได้ง่าย มีกระจายอยู่ทั่วไป และใช้กำลังคนในการเก็บรวบรวมข้อมูลน้อยมาก อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างที่ได้ อาจไม่ใช่ตัวแทนที่ดีของประชากร ทำให้ผลการวิจัยอาจมีความผิดพลาดเกิดความคาดเคลื่อนได้ และไม่สามารถสรุปอ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากรทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ได้ (ธีระดา ภิณฑิโย, 2550)

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) จำนวน 8 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

3.3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อาชีพของบิดา
- 3) อาชีพของมารดา
- 4) รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว
- 5) กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา

3.3.1.2 บังคับตามทฤษฎีตามแผน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่

- 1) ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ
- 2) บรรทัดฐานทางสังคม
- 3) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม

3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามประเมินด้วยตนเอง (Questionnaire) โดยมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-end Question) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามได้แบ่งลักษณะคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

3.4.1 ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว และกลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 5 ข้อ เพื่อใช้วัดปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยแต่ละข้อใช้มาตรวัดข้อมูลดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ เป็นมาตรวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ

1.1 ชาย

1.2 หญิง

ข้อที่ 2 อาชีพของบิดา เป็นมาตรวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) จึงต้องปรับข้อมูลให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) คือมีค่า 0 กับ 1 ก่อนทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Linear Regression Correlation) ระหว่างอาชีพธุรกิจส่วนตัวของบิดา กับ ไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวของบิดา

2.1 พนักงานบริษัทเอกชน

2.2 ข้าราชการ

2.3 รัฐวิสาหกิจ

2.4 ธุรกิจส่วนตัว

2.5 เกษียณ

2.6 อื่น ๆ โปรดระบุ...

ข้อที่ 3 อาชีพของมารดา เป็นมาตรวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) จึงต้องปรับข้อมูลให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) คือมีค่า 0 กับ 1 ก่อนทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Linear Regression Correlation) ระหว่างอาชีพธุรกิจส่วนตัวของมารดา กับ ไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวของมารดา

3.1 พนักงานบริษัทเอกชน

3.2 ข้าราชการ

3.3 รัฐวิสาหกิจ

3.4 ธุรกิจส่วนตัว

3.5 เกษียณ

3.6 อื่น ๆ โปรดระบุ...

ข้อที่ 4 รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว เป็นมาตรวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงรายได้ ของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538) จำนวนดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

จากสถิติรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนของประเทศไทยรายจังหวัดปีพ.ศ. 2560 พบว่า รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนของจังหวัดกรุงเทพมหานครเท่ากับ 45,707.31 บาท (ในขณะที่รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนของจังหวัดเชียงราย เท่ากับ 11,808.93 บาท) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2561) ผู้วิจัยจึงได้ใช้ช่วงรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวอยู่ระหว่าง 45,000 – 145,000 บาท สำหรับการศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ตั้งอยู่ในเขตพญาไท จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งช่วงรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวออกเป็น 6 ช่วง ดังนี้

$$\text{ช่วงรายได้ต่อเดือน} = \frac{245,000 - 45,000}{10}$$

10

$$= 20,000 \text{ บาท}$$

แสดงการแบ่งช่วงรายได้ต่อเดือนที่ใช้ในแบบสอบถาม ดังนี้

4.1 ไม่เกิน 20,000 บาท

4.2 20,001 – 40,000 บาท

4.3 40,001 – 60,000 บาท

4.4 60,001 – 80,000 บาท

4.5 80,001 – 100,000 บาท

4.6 มากกว่า 100,000 บาท

ข้อที่ 5 กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา เป็นมาตรวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) จึงต้องปรับข้อมูลให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) คือมีค่า 0 กับ 1 ก่อนทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Linear Regression Correlation) ระหว่างศึกษาในสาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรม กับ ไม่ได้ศึกษาในสาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรม จากหลักสูตรไทย การจัดการมหาบัณฑิต ซึ่งมีทั้งหมด 7 สาขา (วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2561) ดังนี้

- 5.1 สาขาการจัดการธุรกิจ
- 5.2 สาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรม
- 5.3 สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร
- 5.4 สาขาทุนมนุษย์และการจัดการองค์กร
- 5.5 สาขาการตลาด
- 5.6 สาขาการเงิน
- 5.7 สาขาการจัดการและกลยุทธ์
- 5.8 อื่น ๆ โปรดระบุ...

3.4.2 ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่พัฒนามาจากแบบวัดความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Intention Questionnaire, EIQ) ของ Linan and Chen (2009) เพื่อให้ครอบคลุมปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนทั้งหมดรวม 3 ด้าน จำนวน 14 ข้อ ดังนี้

1. ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	จำนวน 5 ข้อ
2. บรรทัดฐานทางสังคม	จำนวน 3 ข้อ
3. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	จำนวน 6 ข้อ

3.4.3 ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยอ้างอิงตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ซึ่งพัฒนาแบบสอบถามโดย Linan and Chen (2009) เป็นแนวทางในการตั้งคำถามความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ จำนวนข้อคำถาม 6 ข้อ

โดยแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามความคิดเห็น ซึ่งคำถามเป็นแบบมาตรวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยมีลักษณะคำถามแบบ Summated Rating Scale (Likert) มาตรฐานประมาณค่า 7 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	7	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	6	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	5	หมายถึง เห็นด้วย
ระดับคะแนน	4	หมายถึง ไม่แน่ใจ
ระดับคะแนน	3	หมายถึง ไม่เห็นด้วย
ระดับคะแนน	2	หมายถึง ไม่เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	1	หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

3.4.4 ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Question) เกี่ยวกับข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

3.5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง และรอรับแบบสอบถามที่เสร็จเรียบร้อยแล้วกลับคืนด้วยตนเอง
2. เมื่อแจกแบบสอบถามครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ นับจำนวนและทำการจัดเก็บเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ
3. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาบันทึก ลงรหัส และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามได้แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ และตรวจสอบความถูกต้อง นำไปลงรหัสข้อมูล

2. บันทึกรหัสข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วไปทำการบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS for Windows (Statistical Package for the Social for Windows)

3. นำข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ไปประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

- การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล โดยใช้วิธีแจกแจงความถี่ (Frequency) ซึ่งแสดงผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

- การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่แท้จริงของตัวแปร

- การทดสอบความเชื่อมั่นของมาตรวัด (Reliability) โดยการใช้ค่า Cronbach's Alpha

- การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation)

- การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Linear Regression Correlation) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ $p < 0.05$

- การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการใช้การแตกข้อมูล (Segmenting) แบบการให้รหัสข้อมูล (Coding) สำหรับแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Question)

บทที่ 4

ผลงานวิจัย

4.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง (Demographic Data)

ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตัวแปร ตามที่ได้มีการกล่าวถึงไปแล้วในบทก่อนหน้า โดยหลังจากที่ได้ทำการเก็บข้อมูลตัวอย่าง และนำมาใช้ในงานวิจัยนี้ทั้งสิ้น 340 ตัวอย่าง สามารถแจกแจงภาพรวมของผู้ทำแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงภาพรวมของผู้ทำแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
1. เพศ		
1) ชาย	139	41.00
2) หญิง	200	59.00
รวม	339	100.00
2. อาชีพของบิดา		
1) พนักงานบริษัทเอกชน	73	21.50
2) ข้าราชการ	35	10.30
3) รัฐวิสาหกิจ	15	4.40
4) ธุรกิจส่วนตัว	123	36.30
5) เกษียณ	72	21.20
6) อื่น ๆ	21	6.20
รวม	339	100.00
3. อาชีพของมารดา		
1) พนักงานบริษัทเอกชน	52	15.30
2) ข้าราชการ	38	11.20
3) รัฐวิสาหกิจ	12	3.50

ตารางที่ 4.1 แสดงภาพรวมของผู้ทำแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ (ต่อ)

4) ธุรกิจส่วนตัว	135	39.70
5) เกษียณ	59	17.40
6) อื่น ๆ	44	12.90
รวม	340	100.00
4. รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว		
1) ไม่เกิน 20,000 บาท	2	0.60
2) 20,001 – 40,000 บาท	11	3.30
3) 40,001 – 60,000 บาท	29	8.60
4) 60,001 – 80,000 บาท	22	6.50
5) 80,001 – 100,000 บาท	54	16.10
6) มากกว่า 100,000 บาท	218	64.90
รวม	336	100.00
5. กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา		
1) สาขาการจัดการธุรกิจ	113	33.50
2) สาขาภาวะผู้ประกอบการและ นวัตกรรม	43	12.80
3) สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร	9	2.70
4) สาขาทุนมนุษย์และการจัดการ องค์กร	17	5.00
5) สาขาการตลาด	53	15.70
6) สาขาการเงิน	35	10.40
7) สาขาการจัดการและกลยุทธ์	28	8.30
8) อื่น ๆ	39	11.60
รวม	337	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.00) บัณฑิตประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 36.30) มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 39.70) โดยรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวอยู่

ในช่วงมากกว่า 100,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 64.90) และกลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา อยู่ในสาขาการจัดการธุรกิจ (ร้อยละ 33.50)

4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร (Factor Analysis)

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลด้านต่าง ๆ และเนื่องจากปัจจัยที่ได้อธิบายข้อมูลมานั้นมีความหลากหลายซึ่งปัจจัยอาจมีความสัมพันธ์กันเอง ดังนั้นจะต้องมีการรวมกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้เป็นองค์ประกอบเดียวกัน โดยผลของการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรมีดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามโดยแบ่งคำถามตามปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ได้แก่ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ 5 คำถาม, บรรทัดฐานทางสังคม 3 คำถาม, และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม 6 คำถาม ส่วนคำถามเรื่องความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมี 6 คำถาม จากนั้นได้ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อหาโครงสร้างที่แท้จริง จากค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) โดยข้อมูลที่มีความเหมาะสมที่จะใช้ Factor Analysis จะต้องมียค่า KMO ไม่ต่ำกว่า 0.5 และยิ่งค่าเข้าใกล้ 1 มากขึ้นก็หมายความว่าข้อมูลชุดนั้นมีความเหมาะสมที่จะทำ Factor Analysis มากขึ้นเท่านั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2516) โดยจากการตรวจสอบข้อมูล ได้ค่า KMO ของชุดข้อมูล เท่ากับ 0.93 ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์หาโครงสร้างที่แท้จริงของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบหาโครงสร้างที่แท้จริงด้วยวิธี Principal Component Analysis เพื่อหาจำนวนองค์ประกอบที่เกิดจากตัวแปรต่าง ๆ โดยกำหนดค่า Eigen Value เท่ากับ 1 ซึ่งเป็นค่าต่ำที่สุดที่ใช้ในการควบคุมจำนวนขององค์ประกอบ จากนั้นจึงกำหนดให้โปรแกรม SPSS ทำการหมุนด้วยวิธี Varimax เพื่อคำนวณหาค่าน้ำหนักของปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบ ผลลัพธ์ที่ได้เป็นค่า Communalities ซึ่งเป็นค่าความแปรปรวนที่เกิดจากองค์ประกอบร่วม และค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ (Factor Loading) และค่า Bartlett's Test Sphericity ของปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และค่าความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีค่า Significant เท่ากับ 0.000 ทุกตัว ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลของการใช้ Factor Analysis โดยผู้วิจัยได้พิจารณาค่าน้ำหนักขององค์ประกอบต่าง ๆ ว่าตัวแปรใดมีค่ามากที่สุดจะอยู่ที่องค์ประกอบใด ให้จัดตัวแปรไว้ในองค์ประกอบนั้น แต่

ต้องมีค่าน้ำหนักของแต่ละองค์ประกอบมากกว่า 0.5 ขึ้นไป (Hair et al., 2016) ซึ่งจะแสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความเที่ยงตรง ผลของการวัดความเที่ยงตรงของตัวแปร มีดังนี้

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบแล้ว ผู้วิจัยจำเป็นต้องรวมข้อคำถามของตัวแปรด้านทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (2 คำถาม) กับตัวแปรด้านความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเข้าด้วยกัน เนื่องจากสองข้อคำถามนี้บรรจุอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.2 ที่แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลในด้านต่าง ๆ

นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ทำการตัดข้อคำถามของตัวแปรด้านบรรทัดฐานทางสังคม (1 คำถาม) เพื่อให้ข้อคำถามสามารถบรรจุในองค์ประกอบได้โดยไม่มีการ Double Load หรือ Unload

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลในด้านต่าง ๆ

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.93
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	4664.65
	df	190
	Sig.	.000

Rotated Component Matrix

	Component			
	1	2	3	4
ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ				
ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะก่อตั้งกิจการในอนาคต	.85	.23	.21	.07
เป้าหมายเกี่ยวกับอาชีพของฉัน คือ การเป็นเจ้าของกิจการ	.85	.21	.21	.09
ฉันจะพยายามทุกวิถีทางที่จะเริ่มต้นและประกอบกิจการของตนเอง	.84	.25	.20	.06
ฉันมีความคิดในการเริ่มต้นกิจการอย่างจริงจัง	.81	.32	.15	.05
ฉันมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเริ่มต้นกิจการสักวันหนึ่ง	.78	.27	.23	.11
ฉันพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อจะได้เป็นเจ้าของกิจการ	.78	.34	.18	.06

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ หอ้งค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลในด้านต่าง ๆ (ต่อ)

การเป็นเจ้าของกิจการเป็นความต้องการที่สำคัญสำหรับฉัน	.72	.09	.38	.17
ท่ามกลางทางเลือกซึ่งแตกต่างกัน ฉันอยากจะเป็นเจ้าของกิจการมากกว่า	.70	.08	.43	.20
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม				
ฉันรู้รายละเอียดต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติที่จำเป็นต่อการเริ่มต้นกิจการ	.23	.82	-.03	.02
ฉันรู้วิธีการพัฒนาโครงการต่าง ๆ อย่างการเป็นเจ้าของกิจการ	.16	.80	-.02	.04
ฉันสามารถควบคุมขั้นตอนในการก่อตั้งกิจการ	.19	.79	.19	.02
ถ้าฉันได้พยายามเริ่มต้นกิจการ ฉันก็จะมีความเป็นได้สูงที่จะประสบความสำเร็จ	.37	.66	.08	.02
ฉันพร้อมที่จะเริ่มต้นกิจการที่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้	.28	.64	.27	.13
การเริ่มต้นและประกอบกิจการเป็นเรื่องง่ายสำหรับฉัน	.03	.54	.17	.38
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ				
การเป็นเจ้าของกิจการมีข้อดีกับฉันมากกว่าข้อเสีย	.28	.16	.76	.12
เจ้าของกิจการเป็นอาชีพที่มีเสน่ห์สำหรับฉัน	.37	.09	.76	.03
ถ้าฉันมีโอกาสและทรัพยากร ฉันจะเริ่มกิจการ	.49	.09	.57	.07
บรรทัดฐานทางสังคม				
ถ้าฉันตัดสินใจที่จะก่อตั้งกิจการ เพื่อนร่วมงานของฉันจะเห็นชอบกับการตัดสินใจด้วย (colleagues)	.03	.06	.08	.88
ถ้าฉันตัดสินใจที่จะก่อตั้งกิจการ เพื่อนของฉันจะเห็นชอบกับการตัดสินใจด้วย (friends)	.12	.01	.11	.86

4.3 การทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัด (Reliability)

หลังจากการวิเคราะห์หอ้งค์ประกอบ (Factor Analysis) แล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำคำถามที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์หอ้งค์ประกอบนี้มาทดสอบหาความเชื่อมั่นของมาตรวัด (Reliability)

เพื่อให้สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการวิเคราะห์ และนำไปอธิบายหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น และตัวแปรตามได้อย่างมีความน่าเชื่อถือ

จากผลการทดสอบหาความเชื่อมั่นของมาตรวัด (Reliability) จะเห็นได้ว่าค่า Cronbach's Alpha ของมาตรวัดมีค่าตั้งแต่ 0.77 – 0.95 ตามตารางที่ 4.3 ซึ่งไม่มีตัวแปรใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ต่ำกว่า 0.7 จึงถือว่ามาตรวัดนี้มีความน่าเชื่อถือที่ยอมรับได้ (Cronbach 1990; George & Mallery 2003)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha coefficient ของแบบสอบถาม

การทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัด (Reliability)	จำนวนข้อคำถาม (ข้อ)	ค่า Cronbach's Alpha (α)
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	3	0.77
บรรทัดฐานทางสังคม	2	0.80
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	6	0.85
ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	8	0.95

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปร (Correlation Analysis)

หลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปร และการทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัดของทุก ๆ ปัจจัยแล้ว จึงได้ทำการรวมคะแนนจากกลุ่มตัวแปรของแต่ละปัจจัย เพื่อใช้เป็นคะแนนตัวแทนของตัวแปรหลัก ในการนำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มปัจจัย หรือตัวแปรหลักทั้งหมดในงานวิจัย ด้วยวิธี Bivariate Correlation ที่สามารถระบุความสัมพันธ์ต่อกัน โดยแยกเป็นคู่ ๆ ด้วยค่า Pearson Correlation สำหรับรายละเอียดของตัวแปรปัจจัยหลังการรวมคะแนน และค่าสถิติเบื้องต้นของแต่ละปัจจัย สามารถแสดงได้ดังนี้

1. ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ
2. บรรทัดฐานทางสังคม
3. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม
4. ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

	Mean	Standard Deviation (SD)	rwt	อาชีพของบิดา	อาชีพของมารดา	อาชีพของมารดา	รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว	กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	บรรทัดฐานทางสังคม	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	บรรทัดฐานทางสังคม	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว	กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ
เพศ	.40	.49																		
อาชีพของบิดา	.36	.48	-.02																	
อาชีพของมารดา	.39	.49	-.05	.37***																
รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว	5.29	1.17	.12*	.09	.05															
กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา	.12	.33	.04	.19***	.14**	.10														
ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	5.49	.97	-.01	.12*	.07	.07	.10													
บรรทัดฐานทางสังคม	4.89	1.22	.02	.07	.01	-.03	.06	.23***												
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	4.39	.92	.03	.03	.06	.18**	.18**	.39***	.18**	.21***										
ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	5.17	1.19	-.03	.14**	.11*	.09	.22***	.69***	.22***	.56***										

N = 340. * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

จากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ดังตารางที่ 4.4 ซึ่งแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ พบว่า ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ ($r = .69, p < 0.001$), การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ($r = .56, p < 0.001$), กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา ($r = .22, p < 0.001$), บรรทัดฐานทางสังคม ($r = .22, p < 0.001$), อาชีพบิดา ($r = .14, p < 0.01$) และอาชีพมารดา ($r = .11, p < 0.05$) มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ แต่เพศ ($r = .03, p > 0.05$) และรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว ($r = .09, p > 0.05$) ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

4.5 การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis)

เพื่อทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Correlation) ด้วยวิธี Linear Regression แบบวิเคราะห์ตัวแปรทั้งหมดในคราวเดียว (All Enter) โดยพบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ คือ ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ ($\beta = .54, p < 0.05$) รองลงมา การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ($\beta = .31, p < 0.05$) และกลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา ($\beta = .10, p < 0.05$) ในขณะที่ปัจจัยด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยตัวแปรต้นทั้งหมดสามารถอธิบายผลของตัวแปรตามได้ ร้อยละ 59.8 ($R^2 = .59, p < 0.001$) ซึ่งผลการทดสอบเป็นไปตามตารางที่ 4.5 ที่แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) กรณีตัวแปรตามคือ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

Model	Standardized Coefficients Beta (β)
เพศ	-.04
อาชีพของบิดา	.03
อาชีพของมารดา	.02
รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว	.00
กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา	.10**
ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการ	.54***
บรรทัดฐานทางสังคม	.05
การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	.31***

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) (ต่อ)

df	(8,332)
F	61.58
R ²	.59

N = 340. * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

4.6 ภาพรวมการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐานทั้งหมดตามขั้นตอนและวิธีการดังที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดในบทนี้เป็นที่มาของบทสรุปการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยในเรื่องปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ผลดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงผลสรุปการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
H1: เพศมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	ไม่สนับสนุน
H2: อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	ไม่สนับสนุน
H3: อาชีพของมารดาที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	ไม่สนับสนุน
H4: รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	ไม่สนับสนุน
H5: กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	สนับสนุน
H6: ทักษะคิดต่อการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	สนับสนุน
H7: บรรทัดฐานทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	ไม่สนับสนุน
H8: การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	สนับสนุน

4.7 การวิเคราะห์ข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การแตกข้อมูล (Segmenting) แบบการให้รหัสข้อมูล (Coding) เพื่อศึกษาถึงข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยการเก็บข้อมูล

รูปแบบของคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) “อุปสรรคต่อการเป็นผู้ประกอบการของท่าน” เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระ สามารถวิเคราะห์ได้ตามตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

“อุปสรรคต่อการเป็นผู้ประกอบการของท่าน”	จำนวน (คน)	สัดส่วน (ร้อยละ)
เงินทุน และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	100	37.31
ความรู้	31	11.57
ประสบการณ์	19	7.09
หุ้นส่วน พันธมิตรทางธุรกิจ ทีมงาน บุคลากร	16	5.97
การเริ่มต้นลงมือทำ	15	5.60
การทำตลาด การหาลูกค้า การมี Connection	15	5.60
เวลา	14	5.22
การจัดการความเสี่ยง การยอมรับความเสี่ยง	11	4.10
ไอเดีย	10	3.73
สภาพเศรษฐกิจ การเมือง นโยบายภาครัฐ	8	2.99
โอกาส	7	2.61
ความกลัว	6	2.24
ทำเล สถานที่ตั้ง	5	1.87
อื่น ๆ	11	4.10
(เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความสามารถในการตัดสินใจ ความเป็นผู้นำ ความพยายาม ความอดทน ความเครียด ฯลฯ)		
รวม	268	100.00

จากตาราง 4.7 พบว่าข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ส่วนใหญ่เนื่องมาจากเหตุผลที่ยังขาดเงินทุนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (ร้อยละ 37.31) รองลงมาคือ ขาดความรู้ (ร้อยละ 11.57) และขาดประสบการณ์ (ร้อยละ 7.09)

บทที่ 5

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 อภิปรายผลการศึกษา

5.1.1 ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 59.00) บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 36.30) มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 39.70) โดยรายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวอยู่ในช่วงมากกว่า 100,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 64.90) และกลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษาอยู่ในสาขาการจัดการธุรกิจ (ร้อยละ 33.50)

5.1.2 ส่วนที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล มีผลการทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยการที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสังคมในปัจจุบันให้ความสำคัญในบทบาท หน้าที่ และการยอมรับในความสามารถในการทำงานของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับ ผลงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ วิเศษ (2554) ที่ศึกษาเรื่องคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า เพศที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน โดยเพศชายมีความตั้งใจที่จะทำธุรกิจหลังสำเร็จการศึกษามากกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่ 2 อาชีพของบิดามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของบิดาไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สามารถอธิบายได้ว่า อาชีพของบิดาไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ แม้ว่าบิดาจะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว หรือไม่ได้ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ก็มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ชัดแย้งกับ ผลงานวิจัยของ อนุรักษ์ วิเศษ (2554) ที่พบว่า อาชีพของบิดาที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 อาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของมารดาที่แตกต่างกันมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สามารถอธิบายได้ว่า อาชีพของมารดาไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ แม้ว่ามารดาจะประกอบอาชีพที่แตกต่างกันก็มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเหมือนกัน ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ อนุรักษ์ วิเศษ (2554) ที่พบว่า อาชีพของมารดาที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวที่แตกต่างกันมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวไม่ใช่ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ แม้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวจะมาก หรือน้อยก็ตาม ก็มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ปัจจุบันผู้ประกอบการรุ่นใหม่สามารถก่อตั้งธุรกิจโดยใช้เงินลงทุนไม่สูง และประสบความสำเร็จได้ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ อนุรักษ์ วิเศษ (2554) ที่พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวที่แตกต่างกันของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษามีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยผู้ที่เรียนสาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรมจะมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนสาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ทักษะคตินักศึกษาต่อการเป็นผู้ประกอบการได้เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น หลังจากได้รับการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ (Peterman and Kennedy (2003) อ้างถึงใน จารุวรรณ ชูศิลป์, 2559) และผลงานวิจัยของ ศิริพร ยาวิชัย (2552) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และพบว่า สาขาวิชาศึกษามีความสัมพันธ์กับความต้องการเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 6 ทักษะคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะคติต่อการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ผู้ที่มีทักษะคติต่อการเป็นผู้ประกอบการในเชิงบวกจะมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ที่มีทักษะคติต่อการเป็นผู้ประกอบการในเชิงลบ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ชุชัย สมितिไกร (2547), เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) และ อนงค์ รุ่งสุข (2559) ที่พบว่า ทักษะคติต่อการเป็นผู้ประกอบการสามารถใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้และผลงานวิจัยของมารยาทโยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) พบว่า ทักษะคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อม

เป็นไปได้ว่า นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล มีทักษะคติต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ดี เช่น การตระหนักถึงข้อดีของการเป็นเจ้าของกิจการ และการเริ่มต้นกิจการ หากมีโอกาสและทรัพยากร ส่งผลให้มีระดับของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูง

สมมติฐานที่ 7 บรรทัดฐานทางสังคมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยพบว่า บรรทัดฐานทางสังคมที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และขัดแย้งกับ ผลงานวิจัยของ ชูชัย สมितिไกร (2547), เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) และ อนงค์ รุ่งสุข (2559) ที่พบว่า บรรทัดฐานทางสังคม ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และยังสามารถใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้

อาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทซึ่งมีวุฒิภาวะที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองในการก่อตั้งกิจการ โดยไม่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นหรือการเห็นชอบจากครอบครัว, เพื่อน, และเพื่อนร่วมงาน นอกจากนี้ผลงานวิจัยของ มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ยังชี้ให้เห็นว่าบรรทัดฐานทางสังคมมีอิทธิพลเพียงทางอ้อมต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเท่านั้น ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 8 การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ อธิบายได้ว่า หากมีการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมในระดับสูง เช่น การควบคุมขั้นตอนในการก่อตั้งกิจการ, การพัฒนาโครงการต่าง ๆ อย่างการเป็นเจ้าของกิจการ รวมไปถึงรายละเอียดต่างๆ ในเชิงปฏิบัติที่จำเป็นต่อการเริ่มต้นกิจการ ก็จะทำให้มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนงค์ รุ่งสุข (2559) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และยังสามารถนำมาใช้พยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ และจากการศึกษาของมารยาท โยทองยศและทรงวาด สุขเมืองมา (2559) แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

5.1.3 ส่วนที่ 3 ข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

การศึกษาถึงข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าส่วนใหญ่เนื่องมาจากขาดเงินทุนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (ร้อยละ 37.31) รองลงมาคือ ขาดความรู้ (ร้อยละ 11.57) และขาดประสบการณ์ (ร้อยละ 7.09)

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร (Managerial Implications)

ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารควรตระหนักถึงและให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มโอกาสในการจดทะเบียนธุรกิจจัดตั้งใหม่ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564

1. จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญ โดยสนับสนุนให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่ศึกษาในสาขาการเป็นผู้ประกอบการในสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้เกิดการมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่

2. สำหรับปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญ โดยสนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังทัศนคติที่ดีในการเป็นเจ้าของกิจการ เช่น การดูงานนอกสถานที่ รวมไปถึงการให้ความรู้เพื่อควบคุมขั้นตอนในการก่อตั้งกิจการ, เพื่อพัฒนาโครงการต่าง ๆ อย่างการเป็นเจ้าของกิจการ รวมไปถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติที่จำเป็นต่อการเริ่มต้นกิจการ เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม เช่น การจัดอบรม การจัดสัมมนา ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเป็นสังคมผู้ประกอบการ

3. สำหรับข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ จากผลการวิจัยพบว่าอุปสรรคต่อการเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่มาจากการขาดเงินทุนและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับผู้ประกอบการรุ่นใหม่ให้มากขึ้น โดยการจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กให้เข้มแข็ง เช่น การจัดทำโครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start up) และการลดอัตราภาษีเงินได้ เป็นต้น

5.3 ข้อจำกัดในงานวิจัยและข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการสำรวจเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาโทวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดลเท่านั้น การนำผลหรือข้อสรุปไปใช้อาจไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวงกว้างกับกลุ่มตัวอย่างระดับการศึกษาอื่น ๆ และ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ได้ จึงเห็นว่าควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่างระดับ

การศึกษาอื่น ๆ รวมถึงสถาบันการศึกษาอื่น ๆ และควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตอาจศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสัมภาษณ์กลุ่ม เพื่อให้เข้าใจถึงกระบวนการอย่างละเอียดของปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และช่วยค้นหาปัจจัยใหม่ที่ทำให้เกิดความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

3. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างจากแบบ Convenient Sampling Technique ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability method) ข้อจำกัดที่ควรคำนึงคือ ผลการวิจัยนี้อาจจะไม่สามารถขยายผลการวิจัย (Generalization) ไปสู่ประชากรได้ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability method) ซึ่งเป็นวิธีที่ทำให้ประชากรทุกคนมีโอกาสถูกเลือกมาเป็นตัวอย่าง เช่น การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) การเลือกอย่างมีระบบ (Systematic sampling) การเลือกตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยสามารถขยายผลการวิจัยไปสู่ประชากรได้ (หทัยชนก พรอคเจริญ, 2555)

4. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่เป็นตัวแปรต้นแค่บางตัวแปรเท่านั้น จึงยังอาจมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อาทิเช่น นโยบาย กฎ ข้อบังคับ และขั้นตอนต่าง ๆ ในการก่อตั้งกิจการ เป็นต้น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงอาจศึกษาตัวแปรต้นเพิ่มเติม เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการด้านอื่น ๆ เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการกำหนดนโยบายของภาครัฐ และสามารถนำไปปรับปรุงโครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start up)

5. รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการศึกษาภาคตัดขวางหรือการศึกษา ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross sectional study) ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว ข้อจำกัดประการหนึ่งที่ควรคำนึงคือ ผลการวิจัยเป็นเพียงการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร ณ ช่วงเวลาเดียวเท่านั้น ไม่สามารถติดตามผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรได้อย่างชัดเจน ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรออกแบบการวิจัยให้เป็นการศึกษาระยะยาว (Longitudinal study) ซึ่งจะทำได้ติดตามผลการเปลี่ยนแปลงระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามได้ชัดเจน

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2561). ข้อมูลการจดทะเบียนธุรกิจ เดือนธันวาคม 2560. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก http://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2560/H26/H26_201712.pdf
- กรมสรรพากร. (2561). ลักษณะ SMEs. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก <http://www.rd.go.th/publish/38056.0.html>
- กรองแก้ว รัตนจันทร์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในเนื้อหา ด้านบันเทิง และสื่อบุคคลกับทัศนคติในเรื่องเพศสัมพันธ์และการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของเด็กวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2516). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552). ศักยภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ 2551. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).
- จาวรธรรม ชูศิลป์. (2559). ศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เมื่อสังคมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยพายัพ).
- ชูชัย สมितिไกร. (2547). ศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย. (รายงานการวิจัย, ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2554). คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยราชพฤกษ์).
- दनัย เทียนพุดิ. (2531). ความเป็นผู้ประกอบการ. วารสารธุรกิจการค้า, 9, 2, 67-72.
- มุสดี รุมาคม. (2540). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลสาขารวมขนาดย่อม. (2561). *ความเป็นมา และวัตถุประสงค์*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก <https://www.tcg.or.th/aboutus.php>
- บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลสาขารวมขนาดย่อม. (2561). *สถิติจำนวน SMEs ในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก http://www.tcg.or.th/news_inside.php?news_id=37
- บุษบา สุธีธร. (2548). *ปรัชญาวิทยาศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548.
- มารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุขเมืองมา. (2559). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).
- วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2560). *สาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรม*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก <http://www.cmmu.mahidol.ac.th/cmmu/index.php/programs/thai-program/ei>
- วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล. (2560). *หลักสูตรไทย การจัดการมหาบัณฑิต*. สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2561, จาก <http://www.cmmu.mahidol.ac.th/cmmu/index.php/programs/thai-program/>
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริพร ยาวิชัย. (2552). *ความต้องการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยแม่โจ้).
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ. (2558). *คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2561). *รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน รายจังหวัด พ.ศ. 2545-2560*. สืบค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2561, จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/08.aspx>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2561). *โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start up)*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก <http://www.sme.go.th/th/cms-detail.php?modulekey=118&id=1097>
- สุกัญญา โฉววิไลกุล. (2547). *การวิเคราะห์ระบบเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยชนก พรรถเจริญ. (2555). *เทคนิคการเลือกตัวอย่าง*. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2561, จาก <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/Toneminute/files/55/0203-5.pdf>
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). *กลยุทธ์การตลาด (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์)*.
- Ajzen, I. (1991). *Organizational Behavior and Human Decision Processes*. Chicago: The Dorsey Press.
- Cronbach, Lee. J. (1990). *Essentials of Psychology Testing*. New York: Harper Collins Publishers Inc.
- Linan, F., & Chen, Y. W. (2009). *Development and Cross-Cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions*. Retrieved December 10, 2018, from <http://institucional.us.es/vie/documentos/resultados/LinanChen2009.pdf>.
- Hair, J. F., Jr., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., and Tatham, R. L. (2016). *Multivariate data analysis* (6th Edition). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Webster Dictionary. (2000). *Entrepreneur*. Retrieved December 10, 2018, from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/entrepreneur>

บรรณานุกรม (ต่อ)

Yamane, T. (1970). *Statistics an introductory analysis*. Tokyo: John Weatherhill, Inc.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และข้อจำกัดของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ข้อมูลที่ได้นี้จะนำไปศึกษาเพื่อนำไปสู่การเพิ่มโอกาสในการจดทะเบียนธุรกิจจัดตั้งใหม่ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 ที่สนับสนุนให้เกิดการมีผู้ประกอบการรุ่นใหม่ และการเป็นสังคมผู้ประกอบการ รวมไปถึงการมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง

ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะถือเป็นความลับและนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ซึ่งผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ และแสดงความเห็นอันเป็นประโยชน์มา ณ โอกาสนี้

น.ส. พัชรนันท์ เรืองศรีมัน
นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการธุรกิจ
วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

- 1.1 เพศ 1) ชาย 2) หญิง
- 1.2 อาชีพของบิดา
 1) พนักงานบริษัทเอกชน 2) ข้าราชการ 3) รัฐวิสาหกิจ
 4) ธุรกิจส่วนตัว 5) เกษียณ 6) อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 1.3 อาชีพของมารดา
 1) พนักงานบริษัทเอกชน 2) ข้าราชการ 3) รัฐวิสาหกิจ
 4) ธุรกิจส่วนตัว 5) เกษียณ 6) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.4 รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัว (ต่อเดือน)

- 1) ไม่เกิน 20,000 บาท   2) 20,001 - 40,000 บาท   3) 40,001 – 60,000 บาท
 4) 60,001 - 80,000 บาท   5) 80,001 – 100,000 บาท   6) มากกว่า 100,000 บาท

1.5 กลุ่มวิชาที่เรียนหรือหลักสูตรการศึกษา

- 1) สาขาการจัดการธุรกิจ   2) สาขาภาวะผู้ประกอบการและนวัตกรรม
 3) สาขาการจัดการธุรกิจอาหาร   4) สาขาทุนมนุษย์และการจัดการองค์กร
 5) สาขาการตลาด   6) สาขาการเงิน
 7) สาขาการจัดการและกลยุทธ์   8) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านในแต่ละด้าน ตามระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	7	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	6	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	5	หมายถึง เห็นด้วย
ระดับคะแนน	4	หมายถึง ไม่แน่ใจ
ระดับคะแนน	3	หมายถึง ไม่เห็นด้วย
ระดับคะแนน	2	หมายถึง ไม่เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	1	หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ (attitude toward a given behavior)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็นของท่าน						
		ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
2.1	การเป็นเจ้าของกิจการมีข้อดีกับเงินมากกว่าข้อเสีย	1	2	3	4	5	6	7
2.2	เจ้าของกิจการเป็นอาชีพที่มีเสน่ห์สำหรับฉัน	1	2	3	4	5	6	7
2.3	ถ้าฉันมีโอกาสและทรัพยากร ฉันจะเริ่มตั้งกิจการ	1	2	3	4	5	6	7
2.4	การเป็นเจ้าของกิจการเป็นความต้องการที่สำคัญสำหรับฉัน	1	2	3	4	5	6	7
2.5	ท่ามกลางทางเลือกซึ่งแตกต่างกัน ฉันอยากจะเป็นเจ้าของกิจการมากกว่า	1	2	3	4	5	6	7

บรรทัดฐานทางสังคม (social norms)

ข้อที่	บรรทัดฐานทางสังคม	ระดับความคิดเห็นของท่าน						
		ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
2.6	ถ้าฉันตัดสินใจที่จะก่อตั้งกิจการ ครอบครัวของฉันจะเห็นชอบกับการตัดสินใจด้วย (close family)	1	2	3	4	5	6	7
2.7	ถ้าฉันตัดสินใจที่จะก่อตั้งกิจการ เพื่อนของฉันจะเห็นชอบกับการตัดสินใจด้วย (friends)	1	2	3	4	5	6	7
2.8	ถ้าฉันตัดสินใจที่จะก่อตั้งกิจการ เพื่อนร่วมงานของฉันจะเห็นชอบกับการตัดสินใจด้วย (colleagues)	1	2	3	4	5	6	7

การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control)

ข้อที่	การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม	ระดับความคิดเห็นของท่าน						
		ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
2.9	การเริ่มต้นและประกอบกิจการเป็นเรื่องง่ายสำหรับฉัน	1	2	3	4	5	6	7
2.10	ฉันพร้อมที่จะเริ่มต้นกิจการที่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้	1	2	3	4	5	6	7
2.11	ฉันสามารถควบคุมขั้นตอนในการก่อตั้งกิจการ	1	2	3	4	5	6	7
2.12	ฉันรู้รายละเอียดต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติที่จำเป็นต่อการเริ่มต้นกิจการ	1	2	3	4	5	6	7
2.13	ฉันรู้วิธีการพัฒนาโครงการต่าง ๆ อย่างการเป็นเจ้าของกิจการ	1	2	3	4	5	6	7
2.14	ถ้าฉันได้พยายามเริ่มต้นกิจการ ฉันก็จะมีความสำเร็จสูงที่จะประสบความสำเร็จ	1	2	3	4	5	6	7

ส่วนที่ 3 ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intention)

ข้อที่	ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็นของท่าน						
		ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	ไม่เห็นด้วยมาก	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยมากที่สุด
3.1	ฉันพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อจะได้เป็นเจ้าของกิจการ	1	2	3	4	5	6	7
3.2	เป้าหมายเกี่ยวกับอาชีพของฉัน คือ การเป็นเจ้าของกิจการ	1	2	3	4	5	6	7
3.3	ฉันจะพยายามทุกวิถีทางที่จะเริ่มต้นและประกอบกิจการของตนเอง	1	2	3	4	5	6	7
3.4	ฉันมีความมุ่งมั่นที่จะก่อตั้งกิจการในอนาคต	1	2	3	4	5	6	7
3.5	ฉันมีความคิดในการเริ่มต้นกิจการอย่างจริงจัง	1	2	3	4	5	6	7
3.6	ฉันมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะเริ่มต้นกิจการสักวันหนึ่ง	1	2	3	4	5	6	7

ส่วนที่ 4 อุปสรรคต่อการเป็นผู้ประกอบการของท่าน โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ข

The Questionnaire of Research
Entrepreneurial Intentions of Master's Degree Students
at College of Management Mahidol University

Dear Sir or Madam,

This questionnaire is the part of study “Entrepreneurial Intentions of Master’s Degree Students at College of Management Mahidol University”. Your opinions and contribution for this research would be valuable for opportunities increasing of business registration which is conforming to the Twelfth National Economic and Social Development Plan (2017-2021) that Thailand should foster a new generation of entrepreneurs and social entrepreneurship as well as Small and Medium Enterprises (SMEs) with high potential.

Your responses will be used for academic purposes only and be kept strictly confidential. I would like to express my sincere appreciation for your willingness to complete this questionnaire.

Miss Phatthanun Ruengsrimum
 Student of the Master’s Degree in Business Management Program
 College of Management Mahidol University

Part 1 Personal Data

Please answer each of the following questions by ticking the number that best describes your personal information.

1.1 Gender 1) Male 2) Female

1.2 Father’s present occupation

1) Private sector employee 2) Government employee 3) State Enterprises employee
 4) Self-employed 5) Retired 6) Other .....

1.3 Mother’s present occupation

1) Private sector employee 2) Government employee 3) State Enterprises employee
 4) Self-employed 5) Retired 6) Other .....

1.4 Total monthly household income

- 1) Less than 20,000 Baht   2) 20,001 - 40,000 Baht   3) 40,001 – 60,000 Baht
 4) 60,001 - 80,000 Baht   5) 80,001 – 100,000 Baht   6) More than 100,000 Baht

1.5 Program of Study

- 1) Business Management   2) Entrepreneurship and Innovation
 3) Food Business Management   4) Human Capital and Organization Management
 5) Practical Learning in Marketing   6) Financial Management
 7) Management and Strategy   8) Other .....

Part 2 Level of Agreement

Please answer each of the following questions by circling the number that best describes your opinion. Some of the questions may appear to be similar, but they do address somewhat different issues. Please read each question carefully.

Personal Attitude

Indicate your level of agreement with the following sentences.

items	Personal Attitude	Your level of agreement						
		Strongly disagree	Disagree	Disagree somewhat	Undecided	Agree somewhat	Agree	Strongly agree
2.1	Being an entrepreneur implies more advantages to than disadvantages to me	1	2	3	4	5	6	7
2.2	A career as entrepreneur is attractive for me	1	2	3	4	5	6	7
2.3	If I had the opportunity and resources, I'd like to start a firm	1	2	3	4	5	6	7
2.4	Being an entrepreneur would entail great satisfactions for me	1	2	3	4	5	6	7
2.5	Among various options, I would rather be an entrepreneur	1	2	3	4	5	6	7

Subjective Norm

If you decided to create a firm, would people in your close environment approve of that decision?

items	Subjective Norm	Your level of agreement						
		Strongly disagree	Disagree	Disagree somewhat	Undecided	Agree somewhat	Agree	Strongly agree
2.6	Your close family	1	2	3	4	5	6	7
2.7	Your friends	1	2	3	4	5	6	7
2.8	Your colleagues	1	2	3	4	5	6	7

Perceived Behavioral Control

To what extent do you agree with the following statements regarding your entrepreneurial capacity?

items	Perceived Behavioral Control	Your level of agreement						
		Strongly disagree	Disagree	Disagree somewhat	Undecided	Agree somewhat	Agree	Strongly agree
2.9	To start a firm and keep it working would be easy for me	1	2	3	4	5	6	7
2.10	I am prepared to start a viable firm	1	2	3	4	5	6	7
2.11	I can control the creation process of a new firm	1	2	3	4	5	6	7
2.12	I know the necessary practical details to start a firm	1	2	3	4	5	6	7
2.13	I know how to develop an entrepreneurial project	1	2	3	4	5	6	7
2.14	If I tried to start a firm, I would have a high probability of succeeding	1	2	3	4	5	6	7

Part 3 Entrepreneurial Intention

Indicate your level of agreement with the following statements.

items	Entrepreneurial Intention	Your level of agreement						
		Strongly disagree	Disagree	Disagree somewhat	Undecided	Agree somewhat	Agree	Strongly agree
3.1	I am ready to do anything to be an entrepreneur	1	2	3	4	5	6	7
3.2	My professional goal is to become an entrepreneur	1	2	3	4	5	6	7
3.3	I will make every effort to start and run my own firm	1	2	3	4	5	6	7
3.4	I am determined to create a firm in the future	1	2	3	4	5	6	7
3.5	I have very seriously thought of starting a firm	1	2	3	4	5	6	7
3.6	I have the firm intention to start a firm some day	1	2	3	4	5	6	7

Part 4 In your opinion, what is your obstacle for being an entrepreneur?

.....

.....

.....

.....

.....

Thank you very much for filling out the questionnaire.

Your cooperation is highly appreciated.